

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 574/22
8.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Драгана Ћесаровића, председника већа, Драгољуба Албијанића и Драгана Милошевића, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Главонић Сање, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 228/20 од 24.01.2022. године, у седници већа одржаној дана 08. новембра 2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 228/20 од 24.01.2022. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, у делу одлуке о изреченој условној осуди, тако што Апелациони суд у Београду, **окривљеном АА**, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведене законске одредбе и одредби члана 4, 42, 45, 54, 64, 65 и 66 Кривичног законика изриче условну осуду и то тако што се **окривљеном АА утврђује КАЗНУ ЗАТВОРА** у трајању од **5 (пет) месеци** и истовремено одређује да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од **2 (две) године** од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић, у преосталом делу, као и жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ОДБИЈАЈУ** као неоснована, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 228/20 од 24.01.2022. године, у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 228/20 од 24.01.2022. године, окривљени Владислава Здравковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које је окривљеном изречена условна осуда којом је окривљеном утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено

одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 (две) године не учини ново кривично дело. Окривљеном АА изречена је и новчана казна у износу од 30.000,00 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну, одређено је да ће суд исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 87 у вези члана 348 став 6 Кривичног законика окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног АА одузето 120 комада метака калибра 9x19 мм, 25 комада метака калибра 9x17 мм и један пиштољ марке “Црвена застава”, фабричког броја ..., калибра 7,65x17мм. На основу члана 264 ЗКП окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Више јавно тужилаштво у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу, укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење или да преиначи првостепену пресуду, а окривљеног АА огласи кривим за извршење кривичног дела из члана 348 став 3 у вези става 1 КЗ и осуди га на адекватну казну у складу са законом или да му уколико утврди да пресуда није захваћена повредама на које се указује, због извршења кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ изрекне казну затвора.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Сања Главонић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу, укине првостепену пресуду и списе предмета врати на поновно одлучивање или да исту преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеном изрећи условну осуду којом ће му утврдити казну затвора у краћем временском трајању.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр. 623/22 од 15.06.2022. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду и укине пресуду Вишег суда у Београду К.бр. 228/20 од 24.01.2022. године, те списе предмета врати на поновно суђење или да исту преиначи у смислу жалбеног предлога тужиоца, а да одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Главонић Сање.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у присуству браниоца адвоката Главонић Добривоја, а у одсуству уредно обавештених заменика Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА. На седници већа Апелациони суд у Београду размотрио је списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужилаштва у Београду, из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, донео одлуку као у изреци пресуде.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду оспорава првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, наводећи да су разлози који су наведени у образложењу првостепене пресуде о чињеницама које су предмет доказивања потпуно нејасни и у знатној мери противречни, које жалбене наводе је Апелациони суд у Београду оценио као неосноване.

По налажењу Апелационог суда у Београду, првостепена пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром на то да је првостепена пресуда јасна и разумљива, садржи све чињенице и околности које представљају обележје кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, од којих зависи правилна примена закона и одлука у погледу правне квалификације дела, пресуда не садржи противречности ни међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, а првостепени суд је у образложењу своје одлуке дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У изјављеној жалби надаље Више јавно тужилаштво у Београду оспорава првостепену пресуду и због погрешно утврђеног чињеничног стања, наводећи да је за постојање кривичног дела из члана 348 став 3 КЗ потребно да се ради о већој количини оружја и муниције, а како је то и стављено на терет окривљеном АА. По ставу јавног тужиоца, а имајући у виду да не постоји опште прихваћено правно схватање о томе која се количина сматра већом количином код овог кривичног дела, то је потребно да суд у конкретном случају, узимајући у обзир све релевантне околности, цени да ли се ради о већој количини или не, а о чему првостепени суд, по ставу јавног тужиоца, није дао јасне и аргументоване разлоге.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је током поступка утврдио да је окривљени АА неовлашћено држао ватрено оружје и муницију и то 120 комада метака калибра 9x19 мм, 25 комада метака калибра 9x17 мм, ватрено оружје пиштољ марке “Црвена застава”, модел 70, фабричког броја ..., калибра 7,65x17мм. Првостепени суд је имао у виду да Кривични законик за ово кривично дело не одређује шта се има сматрати већом количином, а да Закон о оружју и муницији то такође не чини уз одредбу о набављању и држању оружја из категорије А и Б, нити Прописима о ношењу оружја из категорије Б, али је истовремено имао у виду да је одредбом члана 42 став 5 Закона о оружју и муницији (превоз оружја и муниције) прописано да се малом количином оружја сматра до 5 цеви и до 500 комада муниције, а што је у оквиру количине која је окривљеном стављена на терет.

Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд закључио да окривљени АА није могао бити осуђен за држање веће количине оружја и муниције, како му је то оптужницом стављено на терет, јер се већом количином оружја и муниције може сматрати само она количина која превазилази количину која се према Закону о оружју и муницији може сматрати малом количином.

Правно квалификујући утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела из члана 348 став 1 КЗ, за које га је и огласио кривим.

У изјављеној жалби Више јавно тужилаштво у Београду оспорава првостепену пресуду и због одлуке о казни, наводећи да суд није у конкретном случају правилно одмерио казну, имајући у виду да околност да је окривљени неосуђиван не би требало нужно ценити саму за себе као олакшавајућу околност, већ се подаци о ранијој осуђиваности морају ценити у склопу свих осталих околности на страни окривљеног, при чему је посебно као отежавајућа околност требало да се цени чињеница да је окривљени полицијски службеник, односно да је запослен у МУП РС, ПИ за безбедност на рекама, имајући у виду да се полицијски послови обављају у циљу остваривања безбедносне заштите живота, права и слобода грађана, заштите имовине, као и подршке владавини права.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Сања Главонић у изјављеној жалби оспорава првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, наводећи пре свега да првостепени суд није правилно применио кривични закон, односно није применио Кривични законик који је био на снази дана 13.12.2016. године, када је кривично дело учињено. Имајући у виду одредбу члана 5 став 1 КЗ којом је прописано да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, док је ставом 2 истог члана прописано да ако је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута примениће се закон који је најблажи за учиниоца, у конкретном случају је првостепени суд је био дужан да примени закон који је блажи за учиниоца и који је важио у време извршења кривичног дела. Бранилац је надаље указао да првостепени суд набраја олакшавајуће околности на страни окривљеног док одмах затим, наводи да отежавајућих околности није нашао, а затим у образложењу наводи да и поред отежавајућих околности суд закључује да олакшавајуће околности имају карактер особито олакшавајућих околности у смислу члана 56 и 57 КЗ иако претходно отежавајуће околности суд није утврдио, а што пресуду чини неразумљивом.

Апелациони суд у Београду је анализирао првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, па је нашао да се основано изјављеном жалбом браниоца окривљеног АА указује да првостепени суд није применио закон који је важио у време извршења кривичног дела, а који закон је блажи по учиниоца, из којих разлога је овај суд правилном применом закона преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији.

Наиме, Кривичним закоником (“Службени гласник РС” број 108/14) који је био на снази у време извршења кривичног дела било је прописано да ће се за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ учинилац казнити казном затвора од 3 месеца до 3 године и новчаном казном, док је Кривичним закоником (“Службени гласник РС” број 94/16) који је ступио на снагу 01.06.2017.године било прописано да ће се за исто кривично дело учинилац казнити затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном.

Апелациони суд у Београду је нашао да је правилно првостепени суд утврдио да отежавајућих околности на страни окривљеног нема, док је од олакшавајућих околности ценио дужи протек времена од извршења кривичног дела, као и чињеницу да је окривљени до сада неосуђивано лице. Апелациони суд у Београду је ценио све напред наведене околности, степен кривице окривљеног, као и прописану кривичну санкцију за извршено кривично дело по Кривичном закоником који је важио у време извршења кривичног дела, као блажег Кривичног законика, те је нашао да се у

конкретном случају сврха кривичне санкције и сврха кажњавања прописана чланом 4 и 42 Кривичног законика могу постићи изрицањем условне осуде, па је окривљеном утврдио казну затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године не учини ново кривично дело. По налажењу Апелационог суда у Београду, овако одређена казна затвора са роком проверавања од 2 године у свему је адекватна тежини извршеног кривичног дела, као и личности окривљеног као учиниоца.

Имајући у виду да је Кривичним закоником (“Службени гласник РС” број 108/14) који је био на снази у време извршења кривичног дела било прописано да ће се за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ учинилац казнити казном затвора од 3 месеца до 3 године и новчаном казном, то је овај суд нашао да је правилно првостепени суд окривљеном изрекао и новчану казну у износу од 30.000 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну, одређено је да ће суд исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Имајући у виду све напред изнето, на основу одредбе члана 457 и члана 459 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Кристина Вуковић,с.р.

Председник већа-судија
Драган Ћесаровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ћокић